

Brüssel, 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
mis käsitleb elektrooniliste arvete esitamist riigihangete puhul**

(EMPs kohaldatav tekst)

{ SWD(2013) 222 final }

{ SWD(2013) 223 final }

{ SWD(2013) 225 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Poliitikaraamistik

Üleminek paberivabale avalikule haldusele – eelkõige avaliku halduse piiriülese mõõtme puhul – on Euroopa Liidu ja liikmesriikide jaoks oluline eesmärk. E-arvete esitamine on valdkond, mis võib selle eesmärgi saavutamisele suurel määral kaasa aidata.

E-arvete esitamisega kaasneva üldtunnustatud kasu tõttu on mitu ELi liikmesriiki (Taani, Austria, Rootsi ja Soome) hakanud nõudma e-arvete esitamist riigihangete puhul kogu avalikus sektoris või mõnes selle osas. Kuid need alt-üles tekkinud algatused põhinevad suures osas riiklikel standarditel, millest enamik ei ole koostalitlusvõimelised. Nii muudavad need olukorra keerulisemaks ja suurendavad kulusid nende ettevõtjate jaoks, kes soovivad osaleda piiriülestes riigihangetes, ning seetõttu tekitavad turule sisenemise tõkkeid. Selle tagajärjeks on asjaolu, et e-arvete kasutuselevõtt on Euroopas ikka veel väga piiratud ja e-arved moodustavad 4–15 % kõigist esitatavatest arvetest. Algatus, mis käsitleb e-arvete esitamist riigihangete puhul, aitaks vältida siseturu täiendavat killustumist ja hõlbustaks e-arvete kasutuselevõttu. Pidades silmas asjaolu, et riigihankedirektiividega hõlmatud riigihanked moodustavad umbes 3,7 % ELi SKPst, muudaks riigihangete puhul e-arvete esitamist käsitlev algatus, mille eesmärk on kõrvaldada turule sisenemise tõkked, avaliku sektori selles valdkonnas n-ö juhtivaks turuks ja suurendaks e-arvete laiemat kasutamist majanduses.

Viimasel paaril aastal on märkimisväärne arv turuosalisi kutsunud üles võtma Euroopa tasandil meetmeid eesmärgiga stimuleerida e-arvete esitamise turgu kogu ELis, eelkõige seoses valitsusasutustega arvete vahetamisega. Teatises „Elektrooniliste arvete eeliste ärakasutamine Euroopa hüvanguks” (KOM(2010) 712) kutsus komisjon üles muutma 2020. aastaks e-arvete esitamise peamiseks arvete esitamise viisiks ELis. 2012. aasta aprilli resolutsioonis kutsus Euroopa Parlament üles muutma e-arvete esitamise riigihangete puhul kohustuslikuks 2016. aastaks ning liikmesriigid on kutsunud 2012. aasta veebruaris toimunud konkurentsivõime nõukogu mitteametlikul istungil ja Euroopa Ülemkogu 2012. aasta juuni kohtumise järeldustes üles võtma meetmeid e-arvete esitamise edendamiseks. Seega tundub aeg olevat küps, et käivitada riigihangete puhul e-arvete esitamist käsitlev kavandatud algatus ja tulemuslikult kõrvaldada turule sisenemise tõkked, mida põhjustab e-arvete esitamisel valitsev ebapiisav koostalitlusvõime.

Selles valdkonnas tehtav ettepanek täiendaks ka ELi riigihanke-eeskirjade käimasolevat ajakohastamist, mis on esimese ühtse turu meetmepaketi peamine meede, eelkõige seoses ettepanekutega, mis käsitlevad täielikku üleminekut elektroonilistele riigihangetele. Peale selle on meede, millega edendatakse e-arvete kasutuselevõttu riigihangete puhul, komisjoni jaoks prioriteet. Seda näitab riigihangete puhul e-arvete esitamist käsitleva algatuse lisamine ühe põhimeetmena teise ühtse turu meetmepaketti.

• Seosed standardimisküsimustega

Ettepanekuga nähakse ette, et asjaomane Euroopa standardimisasutus – antud juhul Euroopa Standardikomitee (CEN) – koostab uue e-arvete esitamist käsitleva Euroopa standardi. Seda tehakse hilisemas etapis koostatava Euroopa Komisjoni mandaadi alusel. Mandaat sisaldab loetelu miinimumnõuetest, mida standard sisaldama peab. Seejärel toimub töö kooskõlas määrusega (EL) nr 1025/2012.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Konsulteerimine huvitatud isikutega

Käesoleva ettepaneku sisu tugineb sidusrühmadega peetud laiaulatuslikele konsultatsioonidele. Elektroonilisi arveid käsitleva Euroopa sidusrühmade foorumi kaks kohtumist toimusid Brüsselis (26. septembril 2012. aastal ja 7. märtsil 2013. aastal) ning need olid oluliseks foorumiks, et arutleda riigihangete puhul e-arvete esitamist käsitleva võimaliku ELi algatuse elementide üle. Nimetatud foorumi nelja tegevusrühma aruteludokumentides andsid praktilist tagasisidet riiklike sidusrühmade foorumite esindajad ja praktikud, näiteks teenuseosutajad ja ettevõtjad. Peale selle levitati Euroopa sidusrühmade foorumi liikmete hulgas küsimustikku, mille abil püüti koguda andmeid olemasolevate e-arvete esitamise süsteemide kohta ning nende tõhususe, nendega kaasnevate kulude ja neist tuleneva kasu kohta. Saadi 20 vastust (19 vastust riiklikelt foorumitelt ja üks standardimisasutuselt), mida kasutati laialdaselt ka mõjuhindangu koostamisel.

Algatuse sisu tutvustati liikmesriikide esindajatest koosnevale riigihankelepingute nõuandekomiteele 19. septembri 2012. aasta koosoleku käigus, kus seda algatust ka arutati. Samuti leidsid aset mitteametlikumad kohtumised erinevate tööstusharude esindusorganisatsioonidega, sealhulgas Euroopa e-arvete esitamise teenuse osutajate assotsiatsiooni (EESPA – European E-invoicing Service Providers Association), BUSINESSEUROPE'i ning Euroopa Käsitööttevõtjate ning Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Keskliiduga (UEAPME).

Lisaks toimus interaktiivse poliitikakujundamise vahendi abil 22. oktoobril 2012. aastal ja 14. jaanuaril 2013. aastal internetikonsultatsioon eesmärgiga koguda teavet e-arvete praeguse kasutamise kohta ja arvamusi selles valdkonnas potentsiaalse ELi algatuse tegemise kohta. Üldsuse reaktsioon konsultatsioonile oli väga positiivne, kusjuures esitati üle 700 vastuse.

Sidusrühmadega toimunud erinevate konsultatsioonide käigus sai komisjon hea ülevaate erinevate sidusrühmade seisukohtadest.

• Mõju hindamine

Mõjuhindang esitati mõjuhindamiskomiteele 2013. aasta veebruaris. 20. märtsi 2013. aasta koosolekul juhtis mõjuhindamiskomitee tähelepanu mitmele küsimusele, mis komitee arvetes vajas täiendavat käsitlemist, ning palus mõjuhindangu uuesti esitada.

Läbivaadatud mõjuhindang esitati mõjuhindamiskomiteele 19. aprillil 2013. aastal. Mõjuhindamiskomitee arvamuse tõttu tehtud peamised muudatused hõlmasid probleemi määratluse ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse analüüsi täiendamist, mõjuanalüüsi parandamist ja sidusrühmade seisukohtade paremat esitlemist.

Mõjuhindamiskomitee esitas 8. mail 2013. aastal heakskiitva arvamuse.

Pärast viie erineva valikuvariandi analüüsimist jõuti mõjuhindangus järeldusele, et kõige sobivam lahendus on kehtestada avaliku sektori hankijatele ja võrgustiku sektori hankijatele kohustus aktsepteerida alates konkreetsest kuupäevast selliseid elektroonilisi arveid, mis vastavad arvete esitamist käsitlevale uuele ühtsele Euroopa standardile. See aitaks kaotada paljude erinevate riiklike e-arvete esitamise süsteemide kooseksisteerimisest tuleneva killustatuse ning tagada siseturu terviklikkuse. Valitud lähenemisviisi puhul oleks omavahel kombineeritud jõuline stiimul, s.t kohustus tagada koostalitlusvõime e-arvete esitamisel riigihangete puhul, ning paindlikum lähenemisviis, s.t võimalus valida kõige sobivam vahend nõuetekohaste e-arvete esitamise tagamiseks.

Lõplik mõjuhinnaaruande ja selle kommenteeritud kokkuvõtte avaldatakse koos käesoleva ettepanekuga.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

• Õiguslik alus

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping”) artiklil 114. Kuna käesoleva ettepanekuga nähakse ette ühtse Euroopa standardi kehtestamine ja kohustatakse liikmesriike tagama, et avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad ei keeldu sellisele Euroopa standardile vastavate elektrooniliste arvete vastuvõtmisest, siis kõrvaldatakse selle ettepanekuga turule sisenemise tõkked piiriüleste riigihangete puhul ja kaubandustõkked. Seega parandatakse käesoleva ettepanekuga siseturu toimimist.

• Subsidiaarsuse põhimõte

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võib liit võtta meetmeid ainult niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid neid on võimalik saavutada paremini ELi tasandil. Allpool üksikasjalikult kirjeldatud põhjustel on ELi meedet vaja selleks, et kõrvaldada turule sisenemise tõkked ja kaubandustõkked, mis tulenevad erinevate riiklike eeskirjade ja standardite olemasolust, ning samuti selleks, et tagada koostalitlusvõime. Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega. Olemasolevate standardite, nõuete ja lahenduste arv on väga suur ning e-arvete võrgustikud näivad üha rohkem – mitte vähem – olema kinni riigipiirides. Liikmesriikide tehtud nn alt-üles algatused on süvendanud koostalitlusvõime probleemi, sest turule on tekkinud rohkem e-arvete esitamise alaseid standardeid, mis suurendavad veelgi kulusid ja muudavad koostalitlusvõime tagamise veel keerulisemaks. Sellepärast ei piisa liikmesriikide võetud meetmetest, et tagada e-arvete esitamise standardite koostalitlusvõime piiriüleste riigihangete puhul.

ELi meetme võtmine on põhjendatud riiklike (ja kaubanduslike) e-arvete esitamise süsteemide vahelise ebapiisava koostalitlusvõime probleemi piiriülese laadiga. Võttes arvesse riigihankedirektiividega hõlmatud riigihangete raames toimuvate tehingute piiriülest laadi ja asjaolu, et mõne liikmesriigi püüdlused lahendada koostalitlusvõimega seotud probleeme ei ole andnud tõhusaid tulemusi, tundub riigihangete puhul e-arvete esitamist käsitleva ELi meetme võtmine olevat ainus lahendus, mille abil oleks võimalik kooskõlastada liikmesriikide tegevust ja vältida siseturu edasist killustumist. Peale selle, vaid EL suudab tegutseda erapooletu vahendajana koostalitlusvõime teemal toimuvates aruteludes ja soovitada objektiivselt parimaid lähenemisviise turutõkete kõrvaldamiseks.

On vähetõenäoline, et praegune olukord, mis valitseb seoses e-arvete esitamisega riigihangete puhul, lähitulevikus muutuks või paraneks, kui ELi meedet ei võeta.

• Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, sest sellega ei minda kaugemale sellest, mis on vajalik siseturu nõuetekohase toimimise tagamise eesmärgi saavutamiseks.

Mõjuhinnaaruangus on analüüsitud erinevaid poliitikavalikuid ning selle tulemusel järeldatakse, et eelistatud valikuvariant on ühtlasi optimaalne ka proportsionaalsuse seisukohast – valitud lähenemisviisi puhul oleks omavahel kombineeritud jõuline stiimul, s.t kohustus tagada koostalitlusvõime e-arvete esitamisel riigihangete puhul, ning paindlikum lähenemisviis, s.t võimalus valida kõige sobivam vahend e-arvete esitamise tagamiseks.

• Õigusakti valik

Komisjoni seadusandliku ettepaneku õigusliku vormi valik sõltub nii valitud õiguslikust alusest kui ka ettepaneku sisust. Nagu eespool märgitud, on käesoleva ettepaneku puhul asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114. Põhimõtteliselt on nimetatud artikli alusel võimalik valida ettepaneku õiguslikuks vormiks kas direktiiv või määrus. Kuid kuna ettepaneku eesmärki on võimalik piisaval määral saavutada vaid nii, et liikmesriikidele kehtestatakse tulemuse saavutamise kohustus, jättes neile õiguse valida vorm ja meetodid, on kõige asjakohasem õiguslik vorm direktiiv.

- **Ülevõtmismeetmed ja selgitavad dokumendid**

Käesoleva direktiivi ülevõtmiseks ning selleks, et avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad saaksid seda direktiivi konkreetselt kohaldada, on tõenäoliselt vaja võtta riiklikke meetmeid erinevatel tasanditel (õigusakte, regulatiivseid akte, haldusakte ja tehnilisi norme). Vaid liikmesriigid suudavad selgitada, kuidas nende erinevate meetmetega direktiiv üle võetakse ja milline on nende suhe teiste aktidega. Sellest tulenevalt tuleb ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatisele lisada asjaomased selgitavad dokumendid.

4. MÕJU EELARVELE

Kogu mõju eelarvele seoses Euroopa standardi väljatöötamisega asjakohase Euroopa standardiorganisatsiooni poolt on juba hõlmatud määruse (EL) nr 1025/2012 sätetega. Käesolev ettepanek ei avalda täiendavat finantsmõju kehtiva ja tulevase mitmeaastase finantsraamistiku alusel standardimiseks juba eraldatud ressursidele.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
mis käsitleb elektrooniliste arvete esitamist riigihangete puhul**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikides on kehtestatud ja praegu kasutusel mitmed ülemaailmsed, riiklikud, piirkondlikud ja kaubanduslikud elektroonilisi arveid käsitlevad standardid. Ükski neist standarditest ei domineeri ning enamik neist ei ole koostalitlusvõimelised.
- (2) Kui liikmesriigid edendavad riigihangete puhul elektrooniliste arvete kasutamist või muudavad selle kohustuslikuks, siis ühtse standardi puudumise korral otsustavad nad töötada välja oma tehnilised lahendused, tuginedes eraldiseisvatele riiklikele standarditele. Sellest tulenevalt suureneb liikmesriikides samaaegselt kehtivate erinevate standardite arv ning selline kasv jätkub tõenäoliselt ka tulevikus.
- (3) Koostalitlusvõimeta standardite arvukuse tulemuseks on liigne keerukus, õiguslik ebakindlus ja täiendavad tegevuskulud ettevõtjate jaoks, kes kasutavad elektroonilisi arveid eri liikmesriikides. Piiriülestes hanketegevustes osaleda soovivad ettevõtjad peavad sageli järgima uut e-arvete esitamist käsitlevat standardit iga kord, kui nad sisenevad uuele turule. Elektroonilisi arveid käsitlevad lahknevad õigus- ja tehnilised nõuded heidutavad ettevõtjaid läbi viimast piiriüleseid hanketegevusi ja kujutavad endast sellega turule sisenemise tõkkeid piiriüleste riigihangete puhul ja kaubandustõkkeid. Sellised nõuded takistavad põhivabaduste kasutamist, mistõttu avaldavad nad otsest mõju siseturu toimimisele.
- (4) Tulevikus need liidusisese kaubanduse tõkked tõenäoliselt suurenevad, sest välja töötatakse üha rohkem koostalitlusvõimeta riiklike ja kaubanduslike standardeid ning elektrooniliste arvete kasutamine riigihangete puhul laieneb või muudetakse liikmesriikides kohustuslikuks.

---

¹ ELT C , , lk . .

² ELT C , , lk. .

- (5) Mitmete elektroonilisi arveid käsitlevate õiguslike nõuete ja tehniliste standardite samaaegsest olemasolust ning koostalitlusvõime puudumisest tulenevad kaubandustõkked tuleks kõrvaldada või neid tuleks vähendada. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks välja töötada ühtne Euroopa standard elektroonilise arve tuumikandmete semantilise andmemudeli jaoks.
- (6) Komisjon peaks kohaldama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL) nr 1025/2012 (mis käsitleb Euroopa standardimist)³ asjakohaseid sätteid, et asjakohane Euroopa standardiorganisatsioon koostaks Euroopa standardi elektroonilise arve tuumikandmete semantilise andmemudeli jaoks. Asjakohasele Euroopa standardiorganisatsioonile esitatavas taotluses peaks komisjon nõudma, et selline Euroopa standard oleks tehnoloogiliselt neutraalne eesmärgiga vältida mis tahes konkurentsimoonutusi. Kuna elektroonilised arved võivad sisaldada isikuandmeid, peaks komisjon ühtlasi nõudma, et sellise Euroopa standardiga oleks tagatud isikuandmete kaitse kooskõlas 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁴. Lisaks nendele miinimumnõuetele peaks komisjon oma taotluses asjakohasele Euroopa standardiorganisatsioonile kindlaks määrama täiendavad nõuded seoses sellise Euroopa standardi sisuga ja standardi vastuvõtmise tähtpäevaga.
- (7) Elektroonilise arve tuumikandmete semantilist andmemudelit käsitlev Euroopa standard peaks põhinema kehtival spetsifikatsioonidel, sealhulgas eelkõige spetsifikatsioonidel, mille on välja töötanud sellised Euroopa või rahvusvahelised organisatsioonid nagu CEN (CWA 16356 ja CWA 16562), ISO (standardi ISO 20022 metoodikal põhinev finantsarve) ja UN/CEFACT (CII v.2.0). Standardiga ei tohiks ette näha elektroonilise allkirja nõuet. Sellises Euroopa standardis tuleks määratleda semantilised andmemelemendid, mis on eelkõige seotud täiendavate müüjat ja ostjat käsitlevate andmetega, protsessiidentifikaatorite, arveandmete, kaupu käsitlevate üksikasjade, edastamist käsitleva teabe, makse tegemiseks vajalike andmete ja maksistingimustega. Kõnealune standard peaks olema ka kokkusobiv kehtivate maksestandarditega, et makseid oleks võimalik automaatselt töödelda.
- (8) Kui asjaomase Euroopa standardiorganisatsiooni koostatud Euroopa standard vastab komisjoni taotluses sisalduvatele nõuetele, tuleks viide sellisele Euroopa standardile avaldada Euroopa Liidu Teatajas.
- (9) Avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad ei tohiks keelduda vastu võtmast sellisele ühtsele Euroopa standardile vastavaid elektroonilisi arveid põhjendusel, et need ei vasta muudele tehnilistele nõuetele (näiteks riiklikele või sektorispetsiifilistele nõuetele).
- (10) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada elektrooniliste arvete suhtes, mis esitatakse avaliku sektori hankijatele ja võrgustiku sektori hankijatele ning mis on väljastatud direktiivi [millega asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta⁵], direktiivi [millega asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused⁶] või Euroopa Parlamendi

³ ELT L 316, 14.11.2012, lk 12.

⁴ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁵ ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.

⁶ ELT L 134, 30.4.2004, lk 1.

ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/81/EÜ (millega kooskõlastatakse teatavate kaitse- ja julgeolekuvaldkonnas ostjate poolt sõlmitavate ehitustööde ning asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise kord ja muudetakse direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ)⁷ kohaselt sõlmitud lepingute täitmise tulemusel.

- (11) Koostalitlusvõime eesmärk on võimaldada teabe esitamist ja töötlemist ärisüsteemide vahel sidusal moel olenemata sellest, millist tehnoloogiat, rakendust või platvormi nendes süsteemides kasutatakse. Täielik koostalitlusvõime hõlmab koostalitlussuutlikkust sisu (semantika), formaadi (süntaks) ja andmeedastuse poolest. Semantiline koostalitlusvõime tähendab, et säilitatakse vahetatud teabe täpne tähendus ning see on hästi mõistetav ühesel viisil olenemata sellest, millisel kujul see füüsiliselt esitatakse või edastatakse.
- (12) Semantilise koostalitlusvõime tagamise ja õiguskindluse parandamisega edendatakse käesoleva direktiiviga ka elektrooniliste arvete kasutuselevõttu riigihangete puhul, võimaldades seeläbi liikmesriikidel, avaliku sektori hankijatel ja võrgustiku sektori hankijatel ning ettevõtjatel saada märkimisväärset kasu säästu ja keskkonnamõju näol ning halduskulude vähendamise kaudu.
- (13) Euroopa Ülemkogu märkis oma 28.–29. juuni 2012. aasta kohtumise järeldustes, et esmatähtsad peaksid olema meetmed, mille eesmärk on arendada edasi piiriülest e-kaubandust, muu hulgas hõlbustades üleminekut e-arveldamisele.
- (14) Euroopa Parlament juhtis oma 20. aprilli 2012. aasta resolutsioonis tähelepanu turu killustatusele, mida põhjustavad riiklikud e-arvete esitamise eeskirjad, rõhutas olulisi eeliseid, mida pakub e-arvete esitamine, ning seda, kui oluline on õiguskindlus, selge tehniline keskkond ning avatud ja koostalitlusvõimelised e-arvete lahendused, mis põhinevad ühistel õiguslikel nõuetel, äritoimingutel ja tehnilistel standarditel. Nendel põhjustel kutsus Euroopa Parlament üles muutma elektrooniliste arvete kasutamise riigihangete puhul kohustuslikuks 2016. aastaks.
- (15) Komisjoni 2. novembri 2010. aasta otsusega⁸ loodud elektroonilisi arveid (e-arveid) käsitlev Euroopa sidusrühmade foorum võttis 2013. aasta [kuu] vastu soovitusel e-arvete esitamisel koostalitlusvõime tagamise kohta semantilise andmemudeli kasutamise abil.
- (16) Kuna avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad võivad edaspidi aktsepteerida ka selliseid elektroonilisi arveid, mis vastavad muudele standarditele peale ühtse Euroopa standardi, ning samuti paber kandjal esitatud arveid, kui siseriiklikes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, ei kaasne käesoleva direktiiviga mis tahes täiendavaid kulusid või mis tahes täiendavat koormust ettevõtjate jaoks, sealhulgas mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikroettevõtjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta)⁹ tähenduses.
- (17) Elektrooniliste arvete kasutamist käsitlevad eeskirjad on juba esitatud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi¹⁰. Tuleks tagada, et käesoleva direktiivi ükski säte ei mõjutaks

⁷ ELT L 216, 20.8.2009, lk 76.

⁸ ELT C 326, 3.12.2010, lk 13.

⁹ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

¹⁰ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

mingil viisil tingimusi, mis käsitlevad elektrooniliste arvete väljastamist ja aktsepteerimist käibemaksuga maksustamise eesmärgil.

- (18) Selleks et avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad saaksid võtta tehnilisi meetmeid, mis on pärast Euroopa standardi kehtestamist vajalikud käesoleva direktiivi sätete järgimiseks, on põhjendatud 48kuulise üleminekuaja kehtestamine.
- (19) Kuna eesmäärke, milleks on erinevate siseriiklike eeskirjade ja standardite tõttu tekkinud turutõkete ja kaubandustõkete kõrvaldamine ning koostalitlusvõime tagamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (20) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹¹ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu selgitavat dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Reguleerimisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse elektrooniliste arvete suhtes, mis on väljastatud direktiivi [millega asendatakse direktiiv 2004/18/EÜ], direktiivi [millega asendatakse direktiiv 2004/17/EÜ] või direktiivi 2009/81/EÜ kohaselt sõlmitud lepingute täitmise tulemusel.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „elektrooniline arve” – mis tahes elektroonilises formaadis väljastatud või saadud arve;
- (2) „semantiline andmemudel” – struktureeritud ja omavahel loogiliselt seotud tingimuste ja tähenduste kogum, millega täpsustatakse elektroonilistes arvetes vahetav sisu;
- (3) „elektroonilise arve tuumikandmed” – elektroonilises arves sisalduva teabe alamrühm, mis on oluline piiriülese koostalitlusvõime võimaldamiseks, sealhulgas vajalik teave õigusnormidele vastavuse tagamiseks;
- (4) „avaliku sektori hankijad” – direktiivi [millega asendatakse direktiiv 2004/18/EÜ] artiklis [2] määratletud hankijad;
- (5) „võrgustiku sektori hankijad” – direktiivi [millega asendatakse direktiiv 2004/17/EÜ] artiklis [4] määratletud hankijad;

---

¹¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- (6) „Euroopa standard” – määruse (EL) nr 1025/2012 artikli 2 lõikes 1 määratletud Euroopa standard.

Artikkel 3

Euroopa standardi kehtestamine

1. Komisjon esitab asjakohasele Euroopa standardiorganisatsioonile taotluse elektroonilise arve tuumikandmete semantilist andmemudelit käsitleva Euroopa standardi koostamiseks.

Komisjon nõuab, et elektroonilise arve tuumikandmete semantilist andmemudelit käsitlev Euroopa standard oleks tehnoloogiliselt neutraalne ning sellega oleks tagatud isikuandmete kaitse vastavalt direktiivile 95/46/EÜ.

Taotlust käsitlev otsus võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1025/2012 artikli 10 lõigetes 1–5 sätestatud menetlusega.

2. Kui lõikes 1 osutatud taotluse alusel koostatud Euroopa standard vastab taotluses sisalduvatele nõuetele, avaldab komisjon viite sellisele Euroopa standardile *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Euroopa standardile vastavad elektroonilised arved

Liikmesriigid tagavad, et avaliku sektori hankijad ja võrgustiku sektori hankijad ei keeldu vastu võtmast elektroonilisi arveid, mis vastavad Euroopa standardile, mida käsitlev viide on avaldatud vastavalt artikli 3 lõikele 2.

Artikkel 5

Direktiiv 2006/112/EÜ

Käesolev direktiiv ei mõjuta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kohaldamist.

Artikkel 6

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 48 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 7

Läbivaatamine

Komisjon vaatab läbi käesoleva direktiivi mõju siseturule ja elektrooniliste arvete kasutuselevõtule riigihangete puhul ning edastab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande 30. juuniks 2023. aastal. Vajaduse korral lisatakse aruandele õigusakti ettepanek.

Artikkel 8
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 9
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.
Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja